

Haber:

CNBC Arabia, 1/12/2025 Pazartesi günü internet sitesinde, Merkez Bankası'nın 1 Aralık 2025 tarihli açıklamasına göre Mısır'ın yeni bir ihalede 961 milyon Dolar değerinde bir yıl vadeli Dolar cinsinden hazine bonosu sattığını ve ortalama getirinin %3,75 olduğunu bildirdi. İlgili ekonomik bağlamda Mısır, 2025/2026 mali yılının ilk çeyreğinde, geçen yılın aynı dönemindeki %3,5'e kıyasla, üç yıldan fazla bir süreden beri ilk kez %5,3'lük bir büyüme oranı elde etmiştir. Bu artış, 2023/2024 yılının ikinci çeyreğinden bu yana ilk kez büyüme kaydeden Süveyş Kanalı gelirlerinin toparlanmasının yanı sıra sanayi, turizm, iletişim ve bilişim sektörlerindeki dikkat çekici hareketliliğe bağlanmaktadır. Mısır'da mali yıl, Temmuz ayından Haziran ayı sonuna kadar uzanmaktadır. Planlama ve Uluslararası İşbirliği Bakanı Ranya El-Meşat'ın (27 Kasım 2025) açıklamasına göre Mısır, 2025-2026 mali yılında yıllık yaklaşık %5 büyüme hedefliyor.

Yorum:

Haber ajansları, vadesi gelen borçları geri ödemek için yaklaşık %3,75 getiri oranına sahip hazine bonoları aracılığıyla 961 milyon Dolar tutarında yeni borçlanma yapıldığını duyurduğunda, artık hiç kimse için gizli olmayan bir ekonomik gidişat ortaya çıkmıştır ki o da şudur: Devlet, borçlarını geri ödemek için borçlanmakta olup bu borç, sonu gelmeyen bir döngü haline geldiği gibi borçlar, halkın geçim kaynakları, gelecekleri ve yıllar boyunca Batı'ya ipotek edilen ülkelerinin servetleriyle ödenmektedir.

Bu haber acil bir durum değil, aksine uzun bir zincirin halkasıdır; zira dış borç, 2023/2024 mali yılı sonunda 152,9 milyar Doları aşmış, daha sonra daha güncel raporlara göre yaklaşık 161 milyar Dolara yükselmiş, böylece faiz ve taksitler arasındaki yıllık borç servisi tutarı 32,9 milyar Doları aşmıştır. Bu da devletin gerçek kaynaklarının, şeriatın farz kıldığı gibi insanların işlerini gözetmek için harcanması yerine, yozlaşmış mali politikaların yol açtığı yükümlülükleri ödemek için heder edildiği anlamına gelmektedir.

Mevcut borç sistemi, tahviller, hazine bonoları, Dolar cinsinden sukuklar (sertifikalar), yumuşak (düşük faizli) krediler ve ticari krediler gibi her türlü faizli kredilere dayanmaktadır... Bunların hepsi, gerçekte, halkın üzerinde ağır bir yük oluşturan faizli yükümlülüklerdir. Peki bütçesinin temelini tefecilik üzerine kuran ve biriken borçlarını ödemek için her yıl borçlanmayı planlayan bir ülke hali ne olacak?

"Krediyi, krediyle ödeme" döngüsü, sadece finansal olarak kötü bir yönetim değil, aynı zamanda şerî, siyasi ve ekonomik bir suçtur; çünkü bu döngü, siyasi kararları bağışçılara ipotek etmekte, devlet kaynaklarını alacaklılar için bir hazineye dönüştürmekte ve ümmeti, bugünü ve geleceği için felaketlere sürükleyen ekonomik bağımlılık içinde boğmaktadır.

Bu paralar, sistemin nitelendirdiği gibi "finansman maliyet" değildir; aksine faiz haram kılınmış olup Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in dediği gibi Allah faizi yiyene, taşıyana, yazana ve ona şahitlik edene lanet etmiştir. Bu lanet, sadece bireylere değil, aksine bütçeleri bu günah üzerine inşa edildiğinde tüm topluma isabet eder.

-Bu durumda-, faizin kamu harcamalarının büyük bir kısmını yutması ve sağlık, eğitim ve temel hizmetlere yapılan harcamaların, alacaklılar lehine azalması şaşırtıcı değildir; zira faizli sistemler bu şekilde işlemekte olup birkaç yerel ve uluslararası alacaklıların pahasına insanlar tüketilmektedir.

İnsanlara (genişleme ve yatırım, ekonomik reform veya finansman ihtiyaçları) hakkında resmi açıklamalar sunulabilir ancak gerçeklik şunlara tanık olmaktadır:

- Krediler, ekonominin servet üretme kapasitesinden daha hızlı bir şekilde artmakta ve faiz oranları her yıl yükselmektedir.
- Para birimi hızla değer kaybetmekte, bu da geri ödeme yükünü artırmaktadır.
- Açığı kapatmak için kamu varlıklarının satışı hızlanmaktadır.
- Uluslararası alacaklılar, ülke içindeki karar alma süreçlerinde egemen bir hale gelmektedirler.

Bu bir reform ve iyi bir yönetim değildir, aksine birçok ülkeyi yıkıma sürükleyen aynı modelin yeniden üretilmesidir; ayrıca bu, ekonomiyi uluslararası kurumlara bağlamaya, onu zehirli kredi programlarıyla kısıtlamaya ve devleti bağışçıların taşeronu haline getirmeye dayalı bir modeldir.

Ekonomiye ilişkin doğru bakış, mevcut sistemlere yama yapmak veya borç koşullarını iyileştirmek değildir; aksine açık bir temel koyan şeriatı dayalı olarak küresel tefecilik sisteminden tamamen kurtulmaktır:

1- Tahviller, hazine bonoları ve krediler de dahil olmak üzere faizin tüm şekilleri haram kılınmıştır.

2- Kamu mülkiyetini ve petrol, gaz, madenler, kanallar ve su yolları gibi ümmetin servetlerini yönetmek ve bunların gelirlerini faiz ödemeye değil, tebaanın işlerinin gözetilmesine tahsis etmek.

3- Enflasyonu ve parasal çöküşü önleyen, altın ve gümüşe dayalı istikrarlı bir para birimi.

4- Açığın faizli krediyle finanse edilmesinin engellenmesi ve bunun gerçek meşru kaynaklarla değiştirilmesi.

5- Devletin gerçek egemenliğini yeniden tesis etmek için siyasi kararı, alacaklıların şartlarından kurtarmak.

Bu tür çözümler teorik değil, aksine şerî hükümler olup, tarih bu hükümlerin, uluslararası şantajı maruz kalmayan ve borçla yaşamayan güçlü bir ekonomi inşa etme gücünü kanıtlamıştır.

Eski borçları ödemek için yeni kredilerin alınmasıyla ilgili son haberler sadece buzdağının görünen kısmı değil, aksine ekonomik bağımlılığın tüm seyrine yönelik bir başlıktır; zira sorun sadece borcun boyutunda değil, aynı zamanda borcun dayandığı faizde, ülkeyi uluslararası kurumlara bağlamakta ısrarcı olan siyasi sistemde ve ümmeti borç döngüsünden kurtarıp gerçek gözetimin genişliğine taşıyacak şerî hükümlerin ihmal edilmesindedir. Dolayısıyla ülkenin borç batağından kurtulması, onun faizin boyunduruğundan ve bağışçıların kısıtlamalarından kurtulması, faizli borçlardan uzak ve gerçek servete dayalı Rabbani bir ekonomik sisteme geri dönmesi ve bağımlılıktan kurtulup insanların işlerinin hakkıyla gözetilmesiyle olur.

Mısır'ın İslam'a ve onun hadari projesine ihtiyacı vardır; zira bu projede faiz olmadığı gibi insanların paralarını toplayıp batıl yolla yemek de olmamasının yanı sıra insanların servetlerinin israf edilmesi ve onları yağmalayanların korunması da yoktur; aksine bu projede, insanlara haklarını geri veren ve onları en iyi şekilde gözetken adalet olduğu gibi insanların ilk günden itibaren hissettikleri ve gölgesinde ağaçların, kuşların, hatta taşların bile nimetlendiği bir adalet vardır; bu ise ancak Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinden gerçekleşebilir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ **“Ey iman edenler! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasûlü’ne icabet edin.”** [Enfal 24]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mahmud El-Leysî - Mısır